

L'ATL fa el primer pas per decidir l'emplaçament de la futura dessalinitzadora del nord de la Costa Brava

L'ATL encarrega per 1,05 milions l'estudi que haurà d'analitzar possibles ubicacions, l'impacte ambiental, la salmorra i les connexions amb Empuriabrava i Figueres

ATL ha escollit la UTE TYPESA Tecnoambiente per redactar l'estudi que haurà de comparar possibles ubicacions, dibuixar el projecte bàsic i avaluar-ne l'impacte ambiental. L'encàrrec té un import d'1.051.433,30 euros sense IVA i un termini de 32 mesos. L'estudi obre la fase que haurà de marcar les decisions clau del projecte: quin emplaçament és viable, com es captarà l'aigua de mar, per on es connectarà amb la xarxa i de quina manera es gestionarà el retorn de la salmorra al medi marí. La futura dessalinitzadora està prevista per produir 15 hm³ anuals. La documentació situa com a punts de lliurament l'ETAP d'Empuriabrava i l'ETAP de Figueres, dues referències que situen l'Alt Empordà al centre del projecte. L'àmbit també està vinculat a la dependència de l'embassament de Darnius-Boadella i de l'aqüífer del Fluvià-Muga. La nova planta de la Muga s'afegiria al mapa català de la dessalinització, on ja hi ha dues instal·lacions en servei: la del Prat de Llobregat, amb 60 hm³ anuals, i la de la Tordera, situada a Blanes, amb 20 hm³. El mapa oficial de la Generalitat i l'Agència Catalana de l'Aigua també situa en previsió la Tordera 2, prevista per al 2029 amb 60 hm³, i la del Foix, també prevista per al 2029 amb 20 hm³ ampliables fins a 30. La de la Muga hi apareix com a prevista per al 2032, amb 15 hm³. La futura planta de la Muga no tindria la capacitat de la del Llobregat ni de la futura Tordera 2, però sí que representaria una nova font d'aigua per a un territori exposat a la sequera i a la pressió sobre els recursos disponibles. La referència més propera és la dessalinitzadora de la Tordera, situada a Blanes. Aquesta planta capta aigua de mar i la transforma en potable mitjançant osmosi inversa. La seva producció es reparteix entre municipis de la costa de la Selva —Blanes, Lloret de Mar i Tossa de Mar—, el Maresme Nord i la potabilitzadora del Ter, des d'on l'aigua pot entrar a la xarxa d'ATL. La Tordera va néixer amb una capacitat de 10 hm³ anuals, però la sequera del 2007 i el 2008 va portar a ampliar-la fins als 20 hm³ actuals. El salt va servir per reforçar l'abastament i reduir la pressió sobre altres recursos, especialment en períodes de manca d'aigua. Aquest precedent és útil per entendre què haurà de resoldre l'estudi de la Muga: no només on s'aixeca la planta, sinó també com capta l'aigua de mar, com la tracta, per on distribueix el cabal potable i de quina manera retorna la salmorra al medi. L'estudi haurà de comparar possibles emplaçaments i valorar les necessitats de sòl, els accessos, la connexió elèctrica, la qualitat de l'aigua captada i l'encaix amb el planejament urbanístic. També haurà de definir com arribaria l'aigua dessalinitzada fins als punts de lliurament previstos. La part ambiental serà una de les qüestions més sensibles. Una dessalinitzadora necessita captar aigua marina i retornar la salmorra, el rebuig amb més concentració de sal que genera el procés. Per això, els treballs hauran d'analitzar el fons marí, la dinàmica litoral, els espais naturals terrestres i marins i les condicions geotècniques de cada alternativa. Aquest procés també haurà d'aclarir per on podrien passar les conduccions i quina relació tindria la nova planta amb la xarxa d'abastament existent. Les referències a Empuriabrava i Figueres indiquen que el projecte no es limita a una peça industrial aïllada, sinó que ha d'encaixar en un sistema hídric més ampli. La futura dessalinitzadora encara no té municipi assignat. L'estudi que ara s'encarrega haurà de determinar quines ubicacions són possibles i quines queden descartades per raons tècniques, ambientals, urbanístiques o de connexió. Aquesta és la principal conseqüència pràctica per al territori: els ajuntaments i els veïns de l'àmbit de la Muga i de l'Alt Empordà hauran d'estar pendents d'un treball que pot condicionar futures decisions sobre els terrenys, les conduccions, les afectacions ambientals i les connexions amb la xarxa. Al concurs s'hi van presentar quatre propostes: SENER Mobility, UTE TYPESA Tecnoambiente, Ayesa Enginyeria i Serveis i UTE Aquatec, Enghydra, WSP. SENER va quedar fora després que se li demanés justificar una oferta considerada anormalment baixa i

l'empresa comunicués que renunciava a continuar. Amb aquesta baixa, la millor puntuació va ser per a la UTE TYP SA Tecnoambiente, amb 89,63 punts. Per darrere van quedar Ayesa, amb 86,14 punts, i la UTE Aquatec, Enghydra i WSP, amb 78,85. L'encàrrec obre una etapa llarga. Durant els pròxims mesos, el projecte haurà de respondre les preguntes que encara estan pendents: quin punt del nord del litoral gironí pot acollir la planta, com es protegirà el medi marí, per on circularà l'aigua i quin calendari podrà seguir una infraestructura pensada per donar més marge a l'abastament de l'Alt Empordà.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2026/06/02/dessalinitzadora-muga-alt-emporda-130891902.html>